

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

Art. 1. Vtrùm omnes fideles baptizati teneantur hoc Sacramentu[m]
suscipere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

TRACTATUS VII.

De Confirmatione

*Utrum omnes fideles baptizati teneantur
hoc Sacramentum suscipere.*

DE hoc dubio agit S. Thomas 3. p. q. 72. a. 1. ad 3. & dicit: *Omnia Sacramenta sunt aliquo modo necessaria ad salutem, sed quaedam sunt sine quibus non est salus, quaedam vero sunt quae cooperantur ad perfectionem salutis. Et hoc modo Confirmatio est de necessitate salutis, quamvis sine ea possit esse salus, dum tamen non praetermittatur ex contemptu Sacramenti. Et ibidem art. 8. ad 4. Hugo de Sancto Victore lib. 2. de Sacramentis p. 7. c. 3. dicit: Omnino periculosum esset, si ab hac vita sine Confirmatione migrare contingeret, non quia damnaretur (nisi forte propter contemptum) sed quia detrimentum perfectionis pateretur. Unde etiam pueri confirmati decedentes maiorem gloriam consequuntur, sicut & hic maiorem obtinent gratiam.*

Ex quibus inferitur 1. contra Durandum dist. 7. q. 1. a. 2. & Palud. ibidem quaest. 4. hoc Sacramentum non esse de necessitate salutis, sed

sed tantum cooperari ad perfectionem tam gratiæ, quam salutis æternæ.

2. Quòd valdè grave sit hoc Sacramentum omittere ex contemptu.

3. Quòd pueri morientes postquam confirmati sunt, per hoc majorem gloriam consequantur, ac proinde magnum detrimentum patiantur qui sine Confirmatione decedunt.

Quoad 1. Est communis sensus Ecclesiæ quòd haberi possit salus sine Sacramento Confirmationis. Non enim potest ullum adferri præceptum aut Divinum, aut Ecclesiasticum, quo Sacramenti hujus susceptio absolute mandetur. Imo nec ulla traditio, alioquin hoc deberet fidelibus intimari, uti alia Ecclesiæ præcepta & traditiones.

Objicitur tamen 1. Quòd Apostoli maximâ semper sollicitudine curârunt ut fideles recenter conversi baptizarentur, unde colligi potest hoc esse de præcepto, & quodammodo esse quandam traditionem Apostolicam. In primis act. 8. n. 14. statim ac Samaritæ susceperunt fidem, Apostoli miserunt Petrum & Ioannem, qui cum venissent oraverunt pro ipsis ut acciperent Spiritum sanctum, nondum enim in quemquam illorum venerat, sed baptizati tantum erant in nomine Domini Iesu. Tunc imponebant manus super illos, & accipiebant Spiritum sanctum. Omnes autem Sancti Patres intellexerunt per illam manuum impositionem.

sitionem Sacramentum Confirmationis. Imo Act. 1. v. 4. insinuatur præceptum quod Apostoli habebant ad expectandum adventum Spiritus sancti, ut per ipsum Confirmarentur: *Et convalescens præcepit eis ab Hierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris. &c.*

Resp. Ex duobus illis locis nullum inferri posse præceptum; non quidem ex primo. Quia ex illa sollicitudine Apostolorum solum colligitur utilitas hujus Sacramenti, imo quædam necessitas pro illo statu Ecclesiæ, propter imminentes persecutiones, quas Christus Dominus prædixerat. Ex 2. loco solum habemus quod præceptum fuerit à Domino Apostolis ut simul manerent, donec modo illo extraordinario acciperent Spiritum Sanctum, qui illos in gratiâ confirmaret ad arduum opus Apostolicum. Vel prout respondet Lessius in opere posth. 3. part. quæst. 72. art. 8 dub. 2. ut acciperent gratias gratis datas, quibus indigebant ad prædicandum per mundum universum, ut sic magis idonei redderentur ad munus suum exequendum.

2. Objicitur illud Urbani Papæ Epist. 1. decretali ubi dicit: *Omnes fideles per manuum impositionem Episcoporum Spiritum sanctum accipere debent, ut pleni Christiani inveniantur.* Magna autem est obligatio facere illa quæ requiruntur ut fideles pleni Christiani fiant. Accedit etiam præclara auctoritas Melchiasidis

dis Papæ ad Episcopos Hispaniæ, ubi sic scribit: *In Baptismo regeneramur ad vitam, post Baptismum verò confirmamur ad pugnam; in Baptismo abluimur, post Baptismum roboramur; Et quamvis transitoris sufficiant regenerationis beneficia, victurus tamen necessaria sunt Confirmationis auxilia.* Ex quibus verbis manifestè constat Confirmationis Sacramentum esse necessarium illis qui post Baptismum supervivunt. Nec refert impudens calumnia Calvinii, qui lib. 4. instit. c. 19 §. 10. quâ illum S. Pontificem vocat os sacrilegum. Magis enim credendum est S. Augustino qui Epist. 162. egregiè ipsum laudat, & Ecclesiæ quæ scripta ipsius maximi facit & ipsum tamquam præclarum Martyrem colit.

Respondetur. Verba Urbani non sic debere intelligi quasi sine confirmatione fideles non sint veri & perfecti Christiani, per gratiam habitualement acceptam in Baptismo; sed quia per Confirmationem abundantior gratiam accipiant; sicut etiam intelligi debet S. Cyprianus lib. 1. Epist. 12. ubi dicit; *Vngi quoque necesse est eum qui baptizatus est, ut accepto Chrismate, id est unctione, esse unctus Dei & habere in se gratiam Christi possit.* Alludit enim tam ipse quàm Urbanus Papa ad Chrisma unde derivatur nomen Christianum.

Ad auctoritatem verò Melchiadis respondeo ipsum alludere ad antiquum morem Ecclesiæ, quæ solebat hoc Sacramentum statim post

post Baptismum conferre. Quâ consuetudine vigente non erat conveniens unum sine altero dari, & uno recepto non statim alterum sibi procurare, nisi fortè mors interveniret. Dicit autem victuris hoc Sacramentum esse necessarium, non necessitate absolutâ, sed ad melius esse. Et maximè propter Ecclesiæ pro illo tempore consuetudinem. Semper tamen lethale peccatum est hoc Sacramentum ex contemptu omittere. Quamobrem graviter culpatur Novatus hæreticus, quod cum in lecto decumbens baptizatus fuisset, non receptâ Confirmatione ipsam postea negligeret. Et ut negligentiam suam excusaret, negavit homines post Baptismum inungendos esse Chrismate, ut refert Eusebius lib. 6. cap. 35. ex Epistolâ Cornelij Pape. Et sic suo facto Novatus hoc Sacramentum censebatur contemnere,

---

ARTICULUS II.

Vtrum mortale peccatum sit hoc Sacramentum negligere tempore persecutionis.

Certum est quòd regulariter sit peccatum veniale hoc Sacramentum negligere, dum haberi potest. Tum propter